

Tárgy: Igényérvényesítés – (Üttv.1. § (1) bekezdés, ÜESZ. 2.1., 11.1. és 13.5. pont)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/020/2024.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...) ügyvéd** fegyelmi ügyében a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2024. január 29. napján 2023.F.196/9. szám alatt hozott határozata ellen a fegyelmi eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. június 7. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023.F.196/9. számú határozatát megváltoztatja akként, hogy a kiszabott 600.000, - Ft összegű pénzbírság fegyelmi büntetést 400.000, - Ft pénzbírság fegyelmi büntetésre módosítja, melynek végrehajtását 1 évre felfüggeszti, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyja.

Kötelezi a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú fegyelmi határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába 30.000, - Ft, azaz Harmincezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Budapesti Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő 15 napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint az országos fegyelmi bizottság ellen – elektronikus kapcsolattartás előírásainak megfelelően – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell előterjeszteni.

Indokolás

Eljárás alá vont ügyvéd ellen a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa folytatott le fegyelmi eljárást, és a 2024. január 29. napján kelt 2023.F.196/9. szám alatt meghozott határozatában az eljárás alá vont ügyvédet 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt 600.000,- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, melynek végrehajtását 1 évre felfüggesztette, egyben kötelezte 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére.

A Budapesti Ügyvédi Kamarához 2023. február 2. napján érkezett (...) bejelentő dr. (...) jogi képviselője útján tett mellékletekkel felszerelt bejelentésében eljárás alá vont ügyvéd házassági vagyoni jogi jogvita során tanúsított képviseleti tevékenységét kifogásolta.

A vezető fegyelmi biztos 2023.V.63/2. számú határozatával az előzetes vizsgálatot 2023. február 9. napján elrendelte, egyben felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy 8 napon belül a vizsgálat lefolytatásához szükséges releváns iratokat köteles megküldeni, illetve az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult a kamarának benyújtani.

Eljárás alá vont ügyvéd 2023. február 17. napján az ügyre vonatkozó nyilatkozatát előterjesztette.

A 2023. május 9. napján kelt határozatával a fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot további 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos 2023. július 17-én kelt 2023.V.63/6. számú határozatában fegyelmi eljárást kezdeményezett. A határozatában hivatkozott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő ügyvédjének 2022. június 7-én, valamint a 2023. január 25-én kelt leveleiben a bejelentőt büntető feljelentés és egyéb, a tevékenységét vizsgáló hatósági eljárás kilátásba helyezésével arra akarta rávenni, hogy tanúsítson együttműködő magatartást a peren kívüli tárgyalásokon, illetve (...) az ügyvezetői tisztségéről lemondó nyilatkozatát vonja vissza. Ezzel az ügyvéd az igényérvényesítés meg nem engedett eszközéhez nyúlt, amely magatartásával megszegte az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvényben (továbbiakban Üttv.) 1.§ (3) bekezdésében írtakat, a magatartásával 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A fegyelmi eljárás során a 2023. szeptember 30-i tárgyaláson a bejelentő személyes meghallgatása során kiegészítette a tényelődését. Erre figyelemmel kiadott felhívásra a bejelentő 2023.F.196/5. szám alatt iratot terjesztett elő, melyben előadottak alapján felmerült annak alapos gyanúja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a folyamatban lévő fegyelmi eljárás tárgyává nem tett magatartásával további kötelezettségszegést is megvalósított.

A vezető fegyelmi biztos 2023. november 13-án kelt határozatával elrendelte az előzetes vizsgálatot.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. november 16. napján előterjesztette a nyilatkozatát.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálat eredményeként a 2023. november 23-án kelt 2023.V.512/4. számú határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett, mert az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő peren kívüli ajánlatát az abban foglalt tiltás ellenére anélkül csatolta be bizonyítékként a felek közötti peres eljárásban, hogy a bejelentő jogi képviselőjének hozzájárulását kérte volna, továbbá azzal, hogy a bejelentőnek közvetlenül írt tartalmában és hangvételében erősen kifogásolható levelet.

A fegyelmi biztos szerint ezzel alapos gyanú merült fel, hogy eljárás alá vont ügyvéd tevékenységével megsértette az Üttv.1.§ (1) bekezdésében, továbbá az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.28.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 2.1, 11.1, 11.9. és 13.5. pontjában írtakat, és tevékenységeivel 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács a 2023. november 28. napján kelt határozatával ezen 2023.F.264. számú ügyet a már folyamatban levő 2023.F.196. számú üggyhöz egyesítette.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában rögzítette, hogy a bejelentő és felesége között házassági bontóper volt folyamatban, majd ehhez kapcsolódóan a házastársi közös vagyon

megszüntetése iránt peren kívüli tárgyalásokat folytattak a felek. A bejelentő feleségét az eljárás alá vont ügyvéd képviselte, míg a bejelentőt dr. (...) budapesti ügyvéd.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédnek és a bejelentőnek a fegyelmi eljárás során tett nyilatkozatait, valamint a tényállás megállapítása szempontjából releváns iratok – így kiemelten az eljárás alá vont ügyvéd a jogi képviselő részére 2022. június 7. napján írt levele, a jogi képviselő 2022. június 13-án kelt válaszlevele, az eljárás alá vont ügyvéd 2023. január 27. napján kelt és ugyancsak jogi képviselő részére írt levele, a jogi képviselő 2023. január 27. napján kelt válaszlevele, továbbá a Budapest Környéki Törvényszék előtt 20.P.20.101/2023. szám alatt folyamatban volt perben az eljárás alá vont ügyvéd által benyújtott viszontkeresethez A/6. sorszám alatt becsatolt, 2021. szeptemberi e-mail üzenet, amely a bejelentő peren kívüli ajánlatát tartalmazza, a panaszolt ügyvéd által 2022. augusztus 18. napján kelt, és a bejelentő részére írt e-mail – alapján állapította meg az alábbi tényállást.

1.)

Az eljárás alá vont ügyvéd 2022. június 7. napján kelt és a jogi képviselőnek írt levelében egyértelműen utalt arra, az a mód, ahogy a bejelentő a házastársi közös vagyont kezeli, büntetőjogi következményekkel járhat. A levelében ugyanakkor nem jelölte meg, hogy a bejelentő mely kifogásolt magatartása milyen törvényi tényállást valósíthatott meg. Nyomatékosan hangsúlyozta, hogy ügyfele amennyiben lehetősége van rá, nem kívánja az illetékes hatóságok, illetve bíróság előtt feltárni a bejelentő által elkövetett cselekményeket, mivel gyermekeiknek szükségük van az apjukra, ezért szeretné őket megóvni, hogy apaképük sérüljön, és amennyiben lehetősége van rá vallomástétel megtagadásának jogával élne. Viszont utalt arra, hogy a büntetőeljárás ténye önmagában hátrányosan befolyásolná a bejelentő esélyeit a szülői felügyeleti jog körében a bírói mérlegeléssel hozandó döntést illetően.

A 2023. január 25-én kelt és szintén a bejelentő jogi képviselőjének elküldött levelében az eljárás alá vont ügyvéd közvetve ugyan, de egyértelműen utalt arra, ha a bejelentő továbbra sem hajlandó ügyfelével folytatott vitában a kompromisszumra, a bejelentőnek ügyvezetői tevékenysége miatt büntetőeljárással kell szembenéznie. Ha a közös cégükben fennálló ügyvezetői tisztségről történő lemondó nyilatkozatát a bejelentő nem vonja vissza, akkor ügyfele átvilágíttatja a céget, és a bejelentő ügyvezetői minőségében elkövetett legkisebb szabálytalanság esetén is bejelentést tesz az illetékes hatóságoknál, illetve büntető feljelentést tesz.

2.)

Az eljárás alá vont ügyvéd a Budapest Környéki Törvényszék előtt a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között folyamatban volt perben 2023. május 5-én kelt bírósági beadványához bizonyítékként becsatolta a bejelentőnek a feleségéhez korábbi peren kívül írt levelében tett ajánlatát. A bejelentő az írásos ajánlatának bírósági felhasználását ebben az okiratban kifejezetten megtiltotta.

Az eljárás alá vont ügyvéd viszont anélkül használta fel, csatolta be ezt a peren kívüli ajánlatot, hogy a bejelentő az ellenérdekű fél jogi képviselőjétől annak felhasználásához hozzájárulást kért volna.

3.)

2023. augusztus 18-án a panaszolt ügyvéd közvetlenül a bejelentő részére küldött e-mailt a felek közötti jogvitával kapcsolatban annak ellenére, hogy ekkor már mindkét félnek volt jogi képviselője. A bejelentő jogi képviselőjének személyével az eljárás alá vont ügyvéd tisztában volt.

A levél tartalma ügyvédhez méltatlan, személyeskedő és indokolatlanul ellenséges hangnemű. Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőre és családjára, valamint gyermekeire nézve is fenyegető következményeket kilátásba helyezve fogalmaz, ezzel az egyezség megkötésre presszionálva a bejelentőt.

Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálati eljárásban négy alkalommal nyújtott be írásban beadványt. Minden nyilatkozatában, így a 2023. február 17-én érkezett észrevételében is a fegyelmi felelősségét vitatta. Hivatkozott arra, hogy a bejelentő és az általa képviselt feleség között a válás nem volt zökkenőmentes. Konfliktus alakult ki közöttük több kérdésben, de különösen a közös családi céggel kapcsolatban. A 2022. június 7-i levelében és a 2023. január 25. napján kelt levelében nem alaptalan, üres, nyomásgyakorló fenyegetésekről volt szó, hanem valós problémákról, amelyeket a felek kölcsönös együttműködésével békés úton le lehetett volna zárni.

A 2023. szeptember 6. napján kelt beadványában utalt arra az eljárás alá vont ügyvéd, hogy ügyfelének, mint a családi cég egyedülivé vált ügyvezetőjének, miután a bejelentő az ügyvezetői tisztségéről lemondott, nemcsak joga, hanem kötelessége is volt a jogilag problémás ügyletek feltárása a bejelentő ügyvezetői tevékenységét illetően. A saját feddhetetlensége és a társaság érdekei miatt pedig az ezzel összefüggő további lépések, bejelentések megtétele az illetékes hatóságoknál, illetve a büntető feljelentés indokolt volt.

A 2023. november 16. napján kelt beadványában az ügyvéd a 2023.V.512. számú előzetes vizsgálati eljárásban szintén vitatta fegyelmi felelősségét. Álláspontja szerint a bírósághoz általa becsatolt egyezségi ajánlat megküldésére azért volt szükség, mert csak ezzel lehetett cáfolni a bejelentő valótlan tartalmú tényállításait. A levél nem a jogi képviselők között történt, így annak felhasználásához nem kellett hozzájárulást kérni a bejelentő jogi képviselőjétől. A levelet ügyfele utasítására csatolta és használta fel.

Eljárás alá vont ügyvéd a 2023. december 21. napján kelt beadványában ismételten hivatkozott arra, hogy a levélrészlet becsatolására ügyfele utasította, amelynek kötelessége volt eleget tenni. A levélrészlet perdöntő bizonyítékot tartalmazott.

Kitért arra is a bejelentőnek közvetlenül írt elektronikus levelével kapcsolatban, hogy a bejelentővel a személyes ismeretségükre és közös múltjukra tekintettel a kommunikációjuk a megbízás teljesítése során az átlagnál jóval kötetlenebb volt. A levele hangvétele megfelelt annak, amilyen a viszonyuk volt. A legjobb szándék vezette, amikor próbálta a bejelentőt megmenteni, hogy magatartásával kockáztassa családját, egzisztenciáját, hírnevét és karrierjét.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács 2023. szeptember 30-án és 2024. január 29. napján tartott a fegyelmi ügyben tárgyalást.

A fegyelmi tanács részletesen meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet, a bejelentőt és jogi képviselőjét is.

A bejelentő a 2023. szeptember 30-i és a 2024. január 29-i tárgyaláson előadta, hogy a jogi képviselőjének írt leveleiben, valamint közvetlenül neki írt levelében az eljárás alá vont ügyvéd által kilátásba helyezett hatósági és büntető felelősségre vonását kezdeményező eljárásra történő hivatkozásai számára egyértelműen nyomásgyakorlást jelentettek, a személyeskedő, családjára, valamint gyerekeire nézve fenyegető következmények kilátásba helyezése negatív hatással volt rá.

A 2024. január 29-én megtartott tárgyaláson a fegyelmi biztos végindítványában fenntartotta a fegyelmi eljárást kezdeményező mindkét határozatában foglaltakat. Kérte az eljárás alá vont ügyvéddel szemben 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását, és a középmértéknél magasabb összegű pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását.

Az eljárás alá vont ügyvéd a személyes meghallgatása során továbbra is vitatta a fegyelmi felelősségét, a korábban részletesen írásban kifejtett indokaira hivatkozott.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi ügyben határozatot hozott a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok alapján megállapított tényállás szerint, a fegyelmi biztos indítványát részben találta megalapozottnak.

Az Üttv.107.§ a) pontja akként rendelkezik, hogy fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az elsőfokú határozat megállapította, hogy a 2022. június 7-én és 2023. január 25-én kelt levélben az eljárás alá vont ügyvéd tudatosan igyekezett nyomást gyakorolni a bejelentőre azért, hogy ügyfele számára kedvezőbb helyzetet vívjon ki a házassági bontóperben, a vagyonmegosztásra irányuló peren kívüli eljárásban.

A házassági vagyoni jogi igényekkel, a szülői felügyeleti jog gyakorlásával végsősoron összefüggésbe nem hozható cselekmények miatti büntetőfeljelentés, egyéb hatósági bejelentés és a nyilvánosság bevonásának kilátásba helyezése az igényérvényesítés meg nem engedett eszköze volt az eljárás alá vont ügyvéd részéről. Ezen magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv.1.§ (3) bekezdésébe, valamint az ÜESZ 13.4. és 13.5. pontjában írt rendelkezéseket, és így 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Azzal a magatartással, hogy a 2023. május 5-én kelt bírósági beadványának mellékleteként becsatolta bizonyítékként a bejelentőnek a feleségéhez intézett korábbi peren kívüli írásos ajánlatát, levélrészletét – amelynek bírósági felhasználását a bejelentő kifejezetten megtiltotta – anélkül, hogy a bejelentő jogi képviselőjétől hozzájárulást kért volna a felhasználáshoz, megsértette az ÜESZ 11.9. pontjában foglalt rendelkezést. A kötelezettségszegésével az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az ÜESZ egyértelmű korlátot ír elő a peren kívüli levelezés tekintetében, a hivatkozott szabály nem szűkíti le a peren kívüli egyeztetéssel kapcsolatos levelezéseket és ajánlatokat az ügyvédi tevékenységet gyakorló jogi képviselők közötti levelezésre. Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozása, miszerint a levelezés az ügyvédi megbízások előtt a felek között közvetlenül történt, emiatt nem kellett engedélyt kérni a bejelentő jogi képviselőjétől annak felhasználására, a bejelentő nyilatkozatát ügyfele utasítására használta fel, ezen hivatkozás védekezésésként nem fogadható el.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. augusztus 18-án közvetlenül a bejelentőnek írt elektronikus levelet annak ellenére, hogy tisztában volt a bejelentő jogi képviselőjének személyével.

A hivatkozott levél tartalma személyeskedő, a bejelentő családjára és gyermekeire nézve is fenyegető következményeket kilátásba helyező megfogalmazásokat tartalmazott, indokolatlanul ellenséges hangnemű volt.

Az elsőfokú fegyelmi határozat kiemeli, **hogy az ügyvédhez méltatlan tartalmú és hangnemű levéllel az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv.1. § (1) bekezdésében, az ÜESZ 2.1. valamint a 11.1. és a 13.5. pontjaiban előírt szabályokat**, kötelezettségszegésével 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Tényként állapítja meg az elsőfokú határozat, hogy az eljárás alá vont ügyvéd másolatban címzettként a bejelentő jogi képviselőjét is megjelölte.

A kötelezettségszegés megvalósult, viszont annak tárgyi súlya ennek következtében csekélyebb.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette a fent hivatkozott jogszabályi és az etikai szabályzatban előírt rendelkezéseket, szabályszegéseivel 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg, ezért az Üttv.107.§ a) pontja alapján a fegyelmi felelősségét megállapította.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál az elsőfokú fegyelmi határozat felsorolta az eljárás alá vont ügyvéd vonatkozásában az általa figyelembe vehető releváns súlyosító és az enyhítő körülményeket, értékelte a kötelezettségszegések tárgyi súlyát.

Az Üttv.109.§ (1) bekezdése és az Üttv.108.§ b) pontja alapján pénzbírság kiszabását tartotta megfelelő fegyelmi büntetésnek, a kiszabott mértékű büntetést látta arányosnak az elkövetett fegyelmi vétséggel és annak súlyosságai fokával.

A fegyelmi tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a fegyelmi büntetés végrehajtását egy évre felfüggesztette, az Üttv.142.§ (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az átalányköltség megfizetésére.

Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd jelentett be törvényes határidőben joghatályos fellebbezést.

Fellebbezésében elsődlegesen kérte a határozat megváltoztatását és annak megállapítását, hogy fegyelmi vétséget nem követett el, másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelésére, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére, írásbeli megrovás alkalmazására, illetve kiszabott pénzbírság összegének mérséklésére, annak végrehajtásában történő felfüggesztésére tett indítványt.

Fellebbezésének indokolásában az eljárás alá vont ügyvéd utalt arra, hogy az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett érvelését a Másodfokú Fegyelmi Tanács vegye figyelembe a fellebbezése elbírálása során.

A jogorvoslati kérelmében hivatkozott arra, hogy a 2022. júniusi levelét megelőzően ügyfele a bejelentőnek felsorolta azokat a tevékenységeket, amelyek álláspontja szerint problémákat jelentett a cég pénzügyi beszámolójának áttekintése során. A fegyelmi eljárás alapjául szolgáló levelek ezt követően íródtak. Nem fenyegette meg a bejelentőt levelében, valótlán és iratellenes, hogy a nyilvánosság bevonását kilátásba helyezte volna nyomásgyakorlás érdekében.

Mindössze ténykény állapította meg, hogy a szülői felügyeleti jog gyakorlására való alkalmasság körében vizsgálja és értékeli a bíróság, ha a feleknek büntetőjogi felelőssége merül fel.

Az felek közötti perben engedély nélkül becsatolt levelezéssel kapcsolatban hivatkozott az előzetes vizsgálati eljárás és a fegyelmi eljárás során az általa előadottakra. A levélrészlet becsatolására az ügyfele utasította, a levél nem a jogi képviselők, hanem a felek között történt, emiatt álláspontja szerint erre nem vonatkozik az ÜESZ 11.1. pontjában megfogalmazott tilalom.

Elismerte, hogy az ellenérdekű félnek közvetlenül küldött e-mailt, véleménye szerint az elsőfokú határozat azonban téves következtetést vont le, megalapozatlanul minősítette ezt fegyelmi vétségként. A bejelentővel a több éves ismeretsége megalapozta azt, hogy könnyedebb hangvétellű volt a levele.

A jó szándékát és a kollegiális együttműködést igazolja, hogy a kolleganő részére is megküldte az e-mailt másolatban, hogy értesüljön, ügyfele milyen újabb jogsértéseket követ el olyan jogterületen, melyeken az ügyvédnek nem volt meghatalmazása.

A fegyelmi büntetés enyhítése körében álláspontja szerint a pénzbírság fegyelmi büntetés és annak összege aránytalanul súlyos még abban az esetben is, ha mind a három rendbeli fegyelmi vétségben megállapításra kerülne a fegyelmi felelőssége. A családi konfliktusra és a bejelentő motivációjára tekintettel legfeljebb az írásbeli megrovás lenne a megállapított fegyelmi vétségekkel arányos büntetés. A havi jövedelmét jelentősen meghaladó pénzbírság összege nincs arányban a terhére rótt fegyelmi vétségekkel, ezért annak mérséklését kéri a pénzbírság végrehajtásának felfüggesztése mellett.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos vezető fegyelmi biztosa írásbeli észrevételében utalt arra, hogy az elsőfokú határozat által elfogadott tényállás részletes, kellően megindokolt, amelynek alapján megalapozottan került megállapításra az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége, az eljárás alá vont ügyvédnek sem az elsődleges, sem a másodlagos fellebbezési kérelme nem megalapozott. Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács nem követett el az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést, ezért nem indokolt a határozat hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatására utasítás.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos szerint a fegyelmi büntetés, a végrehajtásában felfüggesztett pénzbírság arányban áll az eljárás alá vont ügyvéd jövedelmével, és az elkövetett cselekménnyel, ezért az Üttv.138.§ (1) bekezdés c.) pontja alapján indítványozta az elsőfokon hozott határozat helybenhagyását.

A fellebbezés részben megalapozott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot a Magyar Ügyvédi Kamara 20/2018. (XI.26.) számú Fegyelmi eljárásról szóló szabályzat (továbbiakban: FESZ) 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbírált.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács mindenképp előtte azt vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részéről megfelelt-e a jogszabályokban, illetve a szabályzatokban előírt rendelkezéseknek.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a 2021. június 7. napján megtartott tárgyaláson az ügy teljes iratanyagát áttekintette, és megállapította, hogy az elsőfokon eljáró tanács az előírásoknak eljárásjogi és anyagi jogi szempontból megfelelően járt el, az elsőfokú határozat a jogszabályi rendelkezéseknek megfelel.

Észlelte a Másodfokú Fegyelmi Tanács, hogy az elsőfokú határozatban indokolásában tévesen szerepel a bejelentés keltezése, annak helyes időpontja: 2023. február 1. napja.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta. A tényállás kellően felderített, nem hiányos, az iratok tartalmával megegyező. Az elsőfokú határozat a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelte, ezért a jelen határozatban is részletezett, az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által elfogadott aggálytalan tényállást a Másodfokú Fegyelmi Tanács a jelen döntése alapjául maradéktalanul elfogadta.

Megalapozott az Elsőfokú Fegyelmi Tanácsnak a bizonyítékokat mérlegelő, a bizonyítékokat elfogadó, ezzel összefüggő indokolása.

Az elsőfokú határozatban megállapított kötelezettségszegések vonatkozásában a Másodfokú Fegyelmi Tanács megalapozatlannak értékelte az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétség elkövetését vitató hivatkozásait.

Azonosan ítélte meg az elsőfokú határozatban részletesen kifejtett magatartását az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy az általa 2022. június 7. és 2023. január 25-én a bejelentő jogi képviselőjének írt leveleiben foglalt büntető feljelentés és egyéb hatósági eljárás kilátásba helyezésével nyomást kívánt gyakorolni a bejelentőre, annak érdekében, hogy tanúsítson együttműködést a peren kívüli tárgyalásokon.

Ez az ügyvédi hivatás gyakorlása során az igényérvényesítés meg nem engedett eszköze, amely az Üttv.1.§ (3) bekezdés, továbbá az ÜESZ 13.4. és a 13.5. pontjaiba megfogalmazott rendelkezéseibe ütközik, kötelezettségszegésével 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg az eljárás alá vont ügyvéd.

A felek közötti levelezés kapcsán a Másodfokú Fegyelmi Tanács szükségesnek tartja kiemelni, hogy az ÜESZ 11.9. pontja az ügyvédi tevékenység gyakorlója számára kötelezően írja elő, hogy a peren kívüli egyeztetéssel kapcsolatos levelezések és ajánlatok csak az ellenérdekű fél jogi képviselőjének hozzájárulásával használható fel. Az eljáró ügyvéd ezt a kötelező előírást kell, hogy betartsa abban az esetben is, ha a levelezés vagy ajánlatok megtétele a felek között jogi képviselők bevonása nélkül történt és az egyik fél az ajánlat perbeli felhasználását megtiltotta. A jogi képviselőnek maradéktalanul be kell tartani az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló szabályzatban írt kötelezettségeket. Az eljárás alá vont ügyvéd ezzel kapcsolatos kötelezettségszegése 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint is az eljárás alá vont ügyvéd az ellenérdekű félnek közvetlenül küldött levéllel az elsőfokú határozatban írt indokok alapján 1 rendbeli fegyelmi vétséget követett el. Egyetért a Másodfokú Fegyelmi Tanács az Elsőfokú Fegyelmi Tanáccsal abban is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között meglévő viszonytól függetlenül az általa írt levél hangneme ügyvédhez nem méltó.

Az eljárás alá vont ügyvédnek a másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére irányult. Az Üttv.138. § (1) bek. a) pontja szerint hatályon kívül helyezi a másodfokon eljáró fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát, ha a határozat megalapozatlan, vagy az ügy érdemére kiható eljárési szabálysértés mellett hozták meg. A FESZ 35.3. pontja értelmében akkor megalapozatlan az elsőfokú határozat, ha a tényállás nincs felderítve, hiányos, ellentétes az iratok tartalmával, illetve, ha helytelen ténybeli vagy jogi következtetést tartalmaz.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a jelen határozatában rámutatott arra, hogy az elsőfokú határozat ténybeli és jogi megállapításai helyesek és megalapozottak, a határozat hatályon kívül helyezése nem indokolt.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács szerint megalapozottan jutott arra az álláspontra az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy eljárás alá vont ügyvéd az Üttv.107.§ a) pontjában szerinti fegyelmi vétségeket elkövette, mert tevékenységével a jogszabályban, illetve az ÜESZ-ben meghatározott kötelezettségeit vétkesen megszegte. A fentiekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú határozat, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért az elsőfokú határozatban írt minősítés megváltoztatására a Másodfokú Fegyelmi Tanács nem látott indokot.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által elfogadott tényállás alapján és az abból az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét megállapító határozat rendelkezésein túlmenően a Másodfokú Fegyelmi Tanács vizsgálta azt is, hogy az elsőfokon kiszabott pénzbírság fegyelmi büntetés arányban áll-e a fegyelmi vétségként értékelt kötelezettségszegések tárgyi súlyával. A fegyelmi büntetés kiszabásánál és mértékének megállapításánál figyelembe kell venni az enyhítő és súlyosító körülményeket, különösen a kötelezettségszegés súlyát és ismételtségét, a szándékosság és gondatlanság fokát, valamint az okozott kár mértékét. Mérlegelni kell, hogy az elkövetett fegyelmi vétség milyen mértékben sértette az ügyvédi kar, illetve az ügyvédi hivatás jó hírét és társadalmi elismertségét.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Üttv.109. § (1) bekezdésben írtak szerint a büntetés kiszabása körében vizsgálta – figyelemmel a FESZ 27.6. e) pontjában foglaltak alapján is –, hogy a jelen ügyben az elsőfokon kiszabott pénzbírság mértéke megfelelő fegyelmi büntetés-e a panaszolt ügyvéddel szemben.

Az elsőfokú határozat felsorolta az eljárás alá vont ügyvédre vonatkozó enyhítő és súlyosító körülményeket, továbbá hivatkozott a kötelezettségszegés egyikének csekély tárgyi súlyára. Az Üttv.108. § b) pontja alapján a pénzbírság mértékét a rendelkező részben írtak szerint állapította meg a fegyelmi tanács. Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy a fegyelmi büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére, az eljárás során tanúsított magatartására figyelemmel, ezért a fegyelmi büntetés végrehajtását egy évre felfüggesztette.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács úgy ítélte meg, hogy a kötelezettségszegések megállapítása jogszerű, az eljárás alá vont ügyvéd 3 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg. A kötelezettségszegések tényleges tárgyi súlya, a szándékosság foka és az okozott jogsérelem figyelembe véve az eljárás alá vont ügyvéd jövedelmét is, nem indokolja az elsőfokon megállapított mértékű pénzbírság kiszabását. Ezért az eljárás alá vont ügyvéddel szemben kiszabott pénzbírság összegét a fegyelmi tanács 400.000,- Ft-ra mérsékelte végrehajtásának felfüggesztése mellett.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú határozatot az Üttv.138.§ (1) bekezdés c) pontja alapján helybenhagyta.

Az eljárás alá vont ügyvédnek a fegyelmi büntetés enyhítése vonatkozásában bejelentett fellebbezése részben eredményre vezetett, ezért erre tekintettel a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FESZ 40.2.c) pontban írt másodfokú átalányköltséget mérsékelt összegben állapította meg.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv.139.§ (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. június 7.

Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság másodfokú fegyelmi tanácsa

A határozat 2024. június 7. napján jogerős és 2024. augusztus 22. napján végrehajtható.